

In dankbare herinnering aan

GERHARDUS OPHUIS

weduwnaar van

JOHANNA BERNARDA WOLTHUIS

Geboren 22-3-1897

Overleden 4-2-1989

Een lang leven van arbeidzaamheid, eenvoud en toewijding nam een einde. Nu zijn krachten uitgeput waren, riep de Heer hem tot Zich. En hij was bereid zoals hij in heel zijn leven bereid was te zijn en te doen wat hij als zijn opgave zag. Hij was een man van grote eenvoud in zijn werk, in de omgang met anderen, in heel zijn gelovige levenshouding.

Hij heeft zeker moeilijke jaren gekend in tijden van werkeloosheid en door de ziekte van zijn vrouw. Maar met grote evenwichtigheid en onverstoorbaar geduld wist hij altijd door te zetten. Hoe eenvoudig het werk ook mocht zijn: op de boerderij, thuis of bij de Spoorwegen, waar hij lang heeft gewerkt, het moest stipt, precies en met overleg gedaan worden.

De kracht voor zijn dienend leven putte hij uit zijn weldadige eenvoud, zijn diep-gelovige overtuiging en zijn warme, meelevende hart.

Dat alles stelde hij in dienst van zijn gezin als liefdevolle echtgenoot, zorgzame vader, als lieve opa in wiens hart kleinkinderen en achterkleinkinderen een grote plaats innamen.

De laatste jaren verbleef hij in het bejaarden-centrum St. Jozef te Weerselo. Daar was hij, zolang het even kon, altijd te vinden voor een spelletje kaarten of dammen. Sinds enkele maanden werd zijn gezondheid steeds minder. Dankbaar voor al het goede dat hij mocht ervaren, ging hij uit dit leven heen, onopvallend zoals hij in heel zijn leven was geweest.

Nu het aardse levenslicht van deze goede man is gedoofd, mogen wij vrouwen dat hij leeft in het eeuwige licht van God.

Voor uw medeleven en belangstelling, door U betoond, na het overlijden van onze dierbare vader, grootvader en overgrootvader, zeggen wij U oprecht dank.

Kinderen,
klein- en
achterkleinkinderen